

дойдатъ турцитѣ въ градътъ имъ. Много семейства напуснаха всичко и избѣгаха. Нашето весело настроение представляваше пълненъ контрастъ на тази тъжна картина. А имаше защо да се радваме: най-после дойде времето, когато и ние ще си примѣримъ силитѣ съ вѣковния врагъ и ще допринесемъ нѣщо съ нашето участие за освобождението на българския народъ отъ петъ вѣковно робство. Насъ ни разположиха въ стражево охранение отататкъ Лѣсковецъ, гдето останахме до 26. ноемврий, въ който день вечертъта се завърнахме обратно въ Търново. Презъ тѣзи три дни времето бѣше дъждовито; слабъ дъждъ но непрекъснатъ ни измокри до коститѣ, ние просто лежахме въ калъта.

Презъ една отъ тѣзи три ноци, нѣколко души трѣбваше да занесемъ ястие по постоветѣ. Нощтъта бѣше тъмна — непрогледна, не се вижда по-далечъ отъ една крачка. Наредили се бѣхме въ една редица, единъ задъ другъ и всѣкой на сѣше по три котелчета съ чорба въ всѣка отъ дветѣ си ржце. Азъ бѣхъ втори, първия ужъ добре знаеше мѣстността. Тръгнахме по линията на постоветѣ, отъ постъ на постъ, отъ дѣсния флангъ къмъ лѣвия; всѣкой отъ насъ гледаше да не изгуби изъ видъ другаря си, който е предъ него. По едно време вървящия предъ мене внезапно изчезна; още една крачка и азъ бихъ отишелъ подиръ него, но инстинктивно за мигъ се спрѣхъ. Почти въ сжщия мигъ се чу негде надалеко трополението на разпрѣснатитѣ по земята котелчета и окханията на другаря ни. Оказа се, че линията на постоветѣ се пресича перпендикулярно отъ единъ дълбокъ пжтъ, а постоветѣ сж по едно плато съ стръмни склонове къмъ пжтъ и високо надъ него на 2-3 метра. Това ни разясни блиския часовой, който се отзова на повдигнатия отъ насъ шумъ. Той ни посочи отъ кжде да минемъ и продължимъ работата.

Тѣзи походи на 7 дружина се виждатъ въ заповѣдитѣ по дружината: № 82 § 3 отъ 22. ноемврий 1877. год., № 83 § 3 отъ 23. ноемврий, № 84 § 3 отъ 24. ноемврий и № 85 § 3 отъ 25. ноемврий сжщ. год.

Известието за падането на Плѣвень

Споредъ караулния нарядъ, на 28. ноември 1877. год. бѣхъ изпратенъ за вестовой при рускитѣ военно-полски болници въ колибитѣ на „Марино-поле“. Презъ нощтъта произлезе въ градътъ нѣкакъвъ безпорядкъ, смущение и голѣмъ шумъ. Чуваха се викове, пушечни гърмежи и имаше голѣмо движение. Този извънреденъ шумъ разбуди и смути всички въ болницѣтѣ. Всички лѣкари, смотрители, (наблюдадаци) чиновници и др. се